

Waar moet je beginnen als je terugkijkt naar een evenement???

Misschien wel met het vooruit kijken en leren van wat er geweest is. Toch is een welgemeend excuus op z'n plaats naar allen aanwezig i.v.m. de catalogus. Dit had nooit mogen gebeuren. Het jammere van dit alles is dat dit als een schaduw over het hele evenement hing en hangt maar het is een keiharde les voor de toekomst.

Terugkijkend naar de KCM 2013 levert gemende gevoelens op waar je mee moet leren omgaan. Het was niet allemaal negatief maar gemakkelijk was het was zeker niet. Een lach en een traan waren in de voorbereiding misschien wel evenredig verdeeld aanwezig.

Misschien wel één van de meest uitgesproken zinnen zal *"eens maar nooit weer"* zijn geweest. Een andere topper was *"Ik ben er hélemaal klaar mee"* en natuurlijk de goue ouwe.... *"We hebben A gezegd dus moeten we ook B zeggen"*. En misschien wel dat laatste is een goede zaak geweest want het uiteindelijke doel, het door laten gaan van de KCM 2013, is bereikt. Draaide het niet rond, dan maar vierkant..... maar het draaide.

Hoe dichterbij het evenement kwamen hoe meer de wet van Murphy de kop opstak maar problemen zijn er om opgelost te worden en dat hebben we zo goed en zo kwaad als we konden gedaan ondanks dat het er in het begin, zelfs nog toen het een "gewone" clubmatch was, somber uit zag. Toezeggingen van de plaatselijke voetbalvereniging en het niet moeilijk doen over het evenement stemde ons allen blij totdat de gemeente ons vertelde dat de datums, die door die vereniging doorgegeven waren voor het verbouwen van het complex, niet de juiste waren. Dan maar een paar kilometer verder op een voormalig voetbalterrein, dat kon toch niet mis gaan? Wel dus..... wederom gemeentelijke afspraken en een niet bereidwillend persoon die er voor zorgde dat het vinden van een terrein steeds moeilijker zou worden. Terrein nummer 3 gaf hoop totdat het bestuur ons toch wel duidelijk maakte dat we een groot probleem zouden krijgen met de terreinknecht als we te veel het gras kapot zouden lopen. Maar uiteindelijk konden we terecht op het voormalig voetbalterrein van VV Mariarade en de vergunning van de gemeente was, gelukkig, geen probleem. Mooie bijkomstigheid was dat naast het terrein een handboog schietvereniging zat met een "ex" Duitse Herder man en voormalig lid van onze vereniging. Hun club was zeer meewerkend om hun kantine als VIP ruimte te laten fungeren en hun buitenbaan als terrein voor de Moedproef. Een groot compliment en dank je wel voor de medewerking.

En dan heb je..... eigenlijk nog niks want een evenement kan alleen maar slagen met genoeg deelnemers, sponsors en adverteerders. Niet alleen dat, maar het omzetten van een CM naar een KCM brengt veel veranderingen met zich mee, zeker als het op één dag gehouden wordt. Misschien wel de meest belangrijke verandering was dat er nog toestemming van de RvB moest komen en blijkbaar is die gekomen. Alleen jammer dat die bevestiging daarna naar “iedereen” is gestuurd behalve de organiserende kringgroep.....

En toen hadden we toch nog 6 weken om alles klaar te maken. Een Tour de France winnen doe je (veelal) op doping, een KCM organiseren is een niet in juiste verhouding staande mix van adrenaline, humor, stress, ergernis en vertrouwen. In dit rijtje moet ook communicatie staan want, achteraf gebleken, is dat uiteindelijk misschien wel de belangrijkste pijler van de of een organisatie. Lijnen uitzetten en controleren; vragen en antwoorden; beslissingen (durven) nemen en dit met alle partijen. Helaas blijkt, dat in een wereld waarin we constant met elkaar in verbinding staan via Whats App, Facebook en SMS, juist op het gebied van communicatie veel mis gaat.

Op het moment dat de eerste inschrijving binnen komt, weet je in ieder geval dat mensen je weten te vinden en dan kan je alleen maar hopen dat er velen zullen volgen. Bij aanvang van de CM hadden we de hoop uitgesproken om tussen de 150 – 200 deelnemers te krijgen mede door het aantrekken van keurmeesters van de Haupt Zucht Schau. Voor de KCM bleef deze doelstelling staan. Alles meer zou een bonus zijn. Eén van de doelstellingen die we hadden gesteld was dat de langstokhaar Duitse Herder in het zonnetje gezet zou worden en dat dit ook, mede door het aantrekken van de keurmeester die ook op de HZS in Kassel de LSH DH zou keuren, tot ± 40 inschrijvingen zou leiden. Van meet af aan kregen we commentaar op het keurmeesterkorps en met name het feit dat er één bepaalde man was uitgenodigd. Voor alle criticasters kunnen we meedelen dat deze keurmeester, buiten de LSH om, 30% van alle ingeschreven honden voor zijn rekening kon nemen.

En dan is het zover. Alle gegevens zijn verwerkt en kan met de opbouw beginnen. Onder een stralende zon en heldere hemel beginnen de contouren van een groot evenement zichtbaar te worden en speelt in het achterhoofd alleen nog maar de vraag of alles op tijd geleverd wordt. De waakploeg heeft goed werk geleverd want alles stond er nog de volgende dag. Een dag waarop de laatste eindjes aan elkaar geknoopt moesten worden maar ook de dag dat de eerste deelnemers het terrein wisten te vinden. Dit kon ook bijna niet anders want als je van de autobaan af kwam en de routeaanwijzing zag durfde je gewoon geen andere kant uit te rijden.

Eén Europa..... behalve als het op de taal aankomt. De eerste deelnemers die aankwamen waren Italianen (euh.... Bongiorno) en Franstalige Belgen (euh.... Bonjour) de rest was handen en voetenwerk maar vooral vriendelijk knikken..... Gelukkig lukt het met de eerste keurmeesters beter (euh.... Gutentag). Het hoort er allemaal bij net als een ongezonde mix van adrenaline, humor, stress, ergernis en vertrouwen. Eén ding weet je wel op deze momenten, het evenement gáát door.

We hebben nog overwogen om de moedproef in samenwerking met de schietvereniging te doen..... Hoogstwaarschijnlijk zou het dan zaterdag erg rustig zijn geweest.

Vanwege het groot aantal deelnemers voor deze moedproef werd besloten om op vrijdag al te starten en gelukkig waren zowel keurmeester als pakwerkers bereid om hier aan mee te werken. Na het intrainen en de daadwerkelijke moedproef werd de vrijdagavond afgesloten met een Chinese maaltijd.

Zaterdagochtend was het vroeg dag voor de medewerkers en één voor één kwamen ze aan om deze dag zo goed mogelijke te laten verlopen. De eerste bezoekers alsook de eerste deelnemers meldden zich aan de poorten van het terrein. Om 08:00 werd de KCM geopend met een welkomswoord en wat huishoudelijke mededelingen waarna de moedproef en de standkeuringen konden beginnen. De rest van de dag stond voor ons in het teken van een mix van adrenaline, humor, stress, ergernis en vertrouwen. Sommigen konden hun hoofd niet laten zien of ze werden alweer geclaimd om iets te regelen. Anderen hadden vragen, op- of aanmerkingen maar het circus kwam op gang en dat zou ook zo blijven tot een uur of half zeven 's avonds. Het strakke tijdschema konden we net niet waarmaken maar deze warme en droge dag en de over het algemeen goed gemutse aanwezigen zorgden er voor dat de mix van adrenaline, humor, stress, ergernis en vertrouwen er voor zorgden dat het evenement liep, was het niet rond, dan vierkant..... maar lopen deed het.

Keurmeesters, VIP's en genodigden, ze vonden goed hun weg deze dag. Zeker naar de VIP ruimte toen er gegeten kon worden. Jammer dat er altijd mensen zijn die vinden dat ze het recht hebben om ongevraagd niet genodigden mee te nemen. Kwestie van € 1.50 uitsparen.....

Om het hoofdveld heen stonden de standhouders en van hen hebben we positieve berichten ontvangen. Gelukkig maar want de organisatie weet hoeveel mensen er ingeschreven hebben en kunnen een inschatting maken naar het aantal bezoekers toe maar standhouders moeten te allen tijde maar afwachten wie de weg naar hen vindt.

En dan is de mix van adrenaline, humor, stress, ergernis en vertrouwen bijna ten einde. De laatste klassen hebben gelopen, de beste "bijters" zijn bekend gemaakt en de V-Auslese titels zijn toegekend. De eersten gaan richting huis maar er blijven gelukkig nog wat mensen napraten. De KCM wordt afgesloten met een dankwoord welke, blijkt naderhand, duidelijk aangekomen is. Buiten de bedankjes wordt de hoop uitgesproken dat er continuïteit komt in de organisatie van de KCM en op het moment van het schrijven van dit stuk, is er een mail binnengekomen dat de organisatie voor de KCM 2014 nog door niemand is aangevraagd.

Er wordt nog één, of meerdere gedronken, nagepraat en gestart met opruimen. Als het donker is begint de één na laatste nacht van waken om vervolgens de volgende dag weer met dezelfde mensen te beginnen met opruimen. Het afstruiven van 3 voetbalvelden om de ontlasting van honden op te ruimen geeft weer aan dat velen het niet nodig vinden om achter hun hond op te ruimen en bij sommige hopen denk je dat Ankie van Grunsven langs is geweest met haar Salinero. Mocht u binnenkort leden van De Onderbanken met mooie zwart bruine truien zien lopen, dan zijn die hoogstwaarschijnlijk van alle achtergebleven hoopjes hondenhaar gemaakt.

We kunnen dus nog wel lachen maar één ding staat ook als een paal boven water en dat is dat je niks meer terug kunt draaien. Je krijgt géén tweede kans voor een eerste indruk en helaas is Back to the Future ECHT een film.

De uiteindelijke conclusie voor ons als organiserende kringgroep zal later gemaakt worden waarbij er eerst tijd voorbij moet gaan om alles in te laten zinken; de balans opmaken en alle positieve zaken tegenover de negatieve zetten. Gelukkig krijgen we van velen een positieve respons vanwege de mix van adrenaline, humor, stress, ergernis en vertrouwen die er voor gezorgd heeft er op zo'n korte tijd toch nog een KCM 2013 uit de grond is gestampt.

Misschien tot een volgende keer.

VDH Kringgroep De Onderbanken.